

Bilag II.

Finansministerens bemærkninger til bilag 10.

I henvendelsen fra *Dansk Skatteborgerforening* anføres det som et principielt ønske, at man undgår, hvad der i henvendelsen betegnes som en „urimelig skat på inflation“. Foreningens principielle standpunkt er, at fortjenesten på et afstået formuegode kun bør beskattes i det omfang, hvori den måtte overstige et beløb, der udgør anskaffelsessummen med fradrag af eventuelle afskrivninger og med et tillæg, der skulle modsvare den almindelige stigning i pris- og indkomstudviklingen i den tid, skatteyderen har haft formuegodet.

Med forslaget i *henvendelsens punkt 1* er det formentlig tilsigtet at angive en regel, der kan praktiseres, og som i hvert fald i nogen grad skulle virke som den foran omtalte fremgangsmåde, der i henvendelsen betegnes som den teoretisk korrekte. Forslaget lyder således:

„1. Når en erhvervsvirksomhed afhændes efter mere end 10 års besiddelsestid, kan der i den særlige indkomst fratrækkes indtil 10.000 kr. før beregningen af de 40 pct. i indkomstskat.“

Til forslaget skal bemærkes, at når man — som forudsat af Skatteborgerforeningen — regner med en beskatningsprocent på 40, vil et fradrag på 10.000 kr. give en skattebesparelse på 4.000 kr.

Det foreslåede fradrag på 10.000 kr., der skulle opnås efter 10 års besiddelse, vil dog kun i de færreste tilfælde svare blot nogenlunde til den del af værdistigningen, som efter Skatteborgerforeningens principielle synspunkt bør holdes uden for beskatningen. Allerede af den grund synes det vanskeligt at begrunde en regel som den foreslåede ud fra foreningens principielle argumentation.

Det skal endvidere bemærkes, at den foreslåede nye fradragsregel ville gøre loven om særlig indkomstskat mere kompliceret. Det ville stride imod det ønske om forenklinger,

der — med hensyn til lovens regler om aktier og fast ejendom — nævnes i henvendelsens punkt 4.

I *henvendelsens punkt 2* foreslås det, at betalingen af den særlige indkomstskat skal kunne fordeles over indtil 5 år, når den særlige indkomst modtages i rater over flere år.

Der skal herom henvises til det som bilag 3 optrykte notat, der er udfærdiget i anledning af et spørgsmål fra udvalget.

I *henvendelsens punkt 3* foreslås det, at en lønmodtager, der fratræder en stilling, som han har haft i mindst 5 år, og som i den anledning får en fratrædelsesgodtgørelse, skal kunne fradrage indtil 5.000 kr. ved opgørelsen af det beløb, hvoraf han skal betale særlig indkomstskat. Skatteborgerforeningen begrunder dette forslag med, at lønmodtageren kan have flytteudgifter eller andre udgifter som følge af stillingens fratræden, og at det derfor ofte vil virke hårdt at beskatte fratrædelsesgodtgørelsen med 40 pct.

Til forslaget skal bemærkes, at der efter lovens § 9, stk. 1, gives et skattefrit fradrag på 1.000 kr. i skatteyderens samlede særlige indkomst inden for 1 år. Opmærksomheden henledes endvidere på, at de sædvanlige regler om bevillingsmæssig skattenedsættelse også gælder for den særlige indkomstskat, når betingelserne vedrørende økonomisk trang m. v. er opfyldt. Det er derfor et spørgsmål, om det ville være tilstrækkelig velbegrunderet herudover at give en særlig lettelse i den beskatning, der her er tale om. Den foreslåede beskatningsprocent på 40 svarer gennemsnitlig til den almindelige indkomstskat af indtægter inden for proportionalstrækket i statskatteskalaen, der gælder for de fleste lønmodtagere og andre skatteydere med jævne indkomster. De har i mange tilfælde ikke adgang til nogen godtgørelse, når de fratræder deres stilling. Set på den baggrund forekommer det ikke urimeligt, at de fratrædelsesgodtgørelser, som